

JALOERS OP EEN VERNIEUWD LEERPLAN GODSDIENST

Deze week verscheen op de VRT-nieuwssite een heel artikel over de vernieuwde versie van het leerplan rooms-katholieke godsdienst. G. Bosmans vroeg reacties aan enkele leerkrachten.

In onze kringen is het niet bon-ton om waardering uit te spreken voor wat in katholieke kringen gebeurt. Toch kon ik een gevoel van positieve jaloezie niet onderdrukken.

Als verklaring hiervoor enkele reacties van leerkrachten:

- “De vernieuwde versie van het leerplan geeft leerkrachten **meer bewegingsruimte**. Met de Bijbel als vertrekpunt willen ze de kinderen in hun klas **zichzelf en de wereld beter leren begrijpen**. Maar het blijft ook de bedoeling om de kinderen vertrouwd te maken met christelijke tradities en rituelen.”
- “Binnen het nieuwe leerplan mogen we **de zaken ook wat minder letterlijk nemen**”
- “Vandaag bekijken we wat God betekent voor de verschillende kinderen en dat leggen we naast elkaar. Het gaat niet meer om het winnen van zieltjes. De focus ligt nu op **de verbinding en de wisselwerking tussen 3 belangrijke pijlers**: de identiteit van het kind zelf, zijn of haar leefwereld en bij uitbreiding onze maatschappij en het christelijke geloof en de christelijke tradities.”

- “Bijbelverhalen kunnen leerlingen **handvaten geven voor hun verdere leven**. Denk aan het verhaal van het verloren schaap. Je kan je erin herkennen, want we zijn allemaal de weg wel eens kwijt geweest. Ook kinderen lopen wel eens tegen de lamp of botsen tegen zaken die ze niet voorzien hadden. Zo krijgen ze wel eens een verlies of scheiding te verwerken. Deze verhalen kunnen hen dan helpen bij hoe ze daarmee omgaan.” - “Vanuit de waarden van de christelijke traditie, kunnen we de leerlingen **een soort ruggengraat geven om met de ups en downs van het leven om te gaan**” - “Daarbij valt het op dat kinderen enorm veel uit zichzelf binnenbrengen in de lessen. Ze hebben vaak een rugzakje, waarmee ze anders amper aan de slag kunnen gaan. Maar in deze lessen voelen ze dat er ruimte is om die zaken te delen. Dat vertrekt dan vaak uit een verhaal, een gesprek of een bezinningsmoment.”
- “Nu zie je soms dat jongeren van 15 of 16 jaar wat op de dool zijn, maar **de juiste benadering van Bijbelverhalen** kan hen daarbij wel **houvast geven**.” - “Zo bespreek ik met hen dat **de zevende dag** traditioneel een rustdag is. Dan kan je je afvragen: willen we onze week volledig volproppen en non-stop doorgaan of willen we **1 dag tijd maken voor bezinning, rust en elkaar?**”
- “Het belangrijk om te benoemen dat je zelf ook **een beetje zoekende** bent. Je moet durven zeggen dat je sommige dingen niet weet en dat je het daar moeilijk mee hebt.”

Bij meerdere van bovenstaande punten dacht ik: was het bij ons ook maar zo! Een gezonde kijk op leven en geloof, godsdienst en bijbel... heel dicht aansluitend bij het leven zoals het is. Met een zekere openheid en vrijheid, met ademruimte ... en heel praktisch en concreet.

PINKSTEREN - HET FEEST VAN DE GEEST

Over de Geest is al heel wat gefilosofeerd, getheoretiseerd, getheologiseerd, geschreven... en geruzied.

Dr. E. Flesseman – van Leer, een vrouwelijke theoloog, verwoordt een en ander mooi in 'Geloven vandaag': *"Als wij geloven in een God die werkt, die met ons mensen bezig is – en dat zijn andere woorden voor de Heilige Geest -, dan moet daar iets van te zien zijn, dan moet daar iets van te merken en te ervaren zijn."* - *"We zouden het woord Geest kunnen laten vallen, en als men bedenkt hoe weinig veel christenen zich daarbij kunnen voorstellen, en hoezeer het vaak misverstaan wordt, zou het niet eens zo onverstandig zijn het voorlopig te vermijden. Het is ook goed zich te realiseren dat het hier om een term gaat die ontleend is aan het mens-zijn. Zowel in de moderne talen als ook in het Hebreeuws en Grieks wordt het woord 'geest', dat bij uitstek het menselijke persoon-zijn aanduidt, gebruikt voor **Gods actieve presentie.**"*

De Koreaanse theologe Chung Hyon Kyuna gebruikt het in haar cultuur gekende beeld van de Han-geesten: *"Alleen door te luisteren naar de stemmen die oproepen om te **zoeken naar mogelijkheden om het verkeerde goed te maken**, wordt de Geest tastbaar en zichtbaar. Vanuit het beeld van de Han-geesten (geesten van zij die een onrechtvaardige dood stierven en die in woede, bitterheid en een gebroken hart zoeken naar herstel en bevrijding - een beetje zoals het bloed van Abel dat riep uit de aarde) klinkt de oproep om te luisteren en onze verantwoordelijkheid op te nemen voor **wijs en ontfermend handelen om zo de hele schepping te vernieuwen**".*

RUACH - DE WIND DIE WAAIT

*Ze komt van nergens, gaat waarheen ze wil,
een plotselinge adem, nooit stil.
Ze fluistert niet alleen, ze roept —
ontwaakt wat lang in mensen sliep.*

*Ze blaast door
deuren, opent
lucht,
geeft slapers
dromen, doven
zucht.*

*Wat dood leek, wordt ineens bewogen,
de Geest heeft windrichting gekozen.*

*Ze strijkt voorbij als ademtocht,
maar wie haar voelt, wordt opgetild.
Ze breekt gesloten cirkels open,
zet harten wijd, laat voeten lopen.*

*Waar muren stonden, klinkt een lied,
waar angst regeert, verschijnt het licht.
Ze blaast ons uit onze kleine kring
en wijst: hier is een nieuw begin.*

*Niet om te blijven waar je stond,
maar om te gaan - de wereld rond.*

*Want Pinksteren is niet stil en klein:
het is de Geest die zegt: **"Sta op. Ga zijn."***

MEDEDELINGEN

Donderdag 5 juni (om 19.30 u): bijbelzoom. We zijn aan het laatste 'Woord' gekomen: Niet begeren. De volgende bijbelzoomavond is dan op 19 juni. Voorstellen voor een nieuw thema zijn zeker welkom!
Zoom: <https://adventist-be.zoom.us/j/88979890897?pwd=TTV0SkdMckFJWXBnYXJhMGk2MUR2Zz09>

Sabbat 7 juni: Nadine Van Parys is onze gastspreker

Donderdag 12 juni: babbelzoom om 18.30 u

Sabbat 14 mei: Alain Meersseman is de gastspreker

Donderdag 5 juni: bijbelzoom